

8.

Při tajkich, kiž su dobru khwalbu zawostajili.

Luby njebieski Wótče, tebi so z hlubokosće swojeje wutroby dżakujemy za wšo dobre, štož sy našemu wotemrjetemu wot małosće sem hač k jeho kóncej na čěle a na duši wopokazał. Nětk sy jeho tež wumóhł ze wšeho zlého skutka na zemi a jemu zbóžnje dopomhał do twojeho njebieskeho raja. Za to so tebi dżakuju pak tež za nas prosymy, zo bychmy w stajnej pokuće, w prawej wěrje, w khřesćijanskej sćeřpliwosći, we wobstajnej nadźiji so k podomnemu zbóžnemu khodženju hotowali a kónce swojeje wěry, mjenujcy duše zbóžnosć, dostali. Wobaraj, o Knježe, wšemu złemu. Pomhaj, zo přewinjemy a swěrnj smy hač do smjerće, zo by nam so dostała króna wěčneho žiwjenja, Jezom Khrysta, jeho smjerće a jeho horjestaća a k njebju stpića dla w mocy swjateho Ducha. Hamjeń.

9.

**Při khowanju tajkeho,
kotrehož mjeno žaneje wěsteje khwalby nima.**

Wšehomócnj Božo, smilnj Wótče, tebje při tutym rowje prosymy, ty chejł nas přez swojeho swjateho